

בס"ד תמוז תשפ"ה

שלום רב! הנני אישה כבת-58, אם למשפחה ברוכת ילדים ברוך ה' ואני חובשת פאה מזה-40 שנה, וכנ"ל כל בנותי וכלותי. מעולם לא עלה בדעתי להחליף לכיסוי ראש לפני מס' שנים בתי הגדולה החליפה מפאה למטפחת ואני ובעלי (בעוונותינו הרבים) ניסינו להניא אותה מלעשות זאת,

טעננו לה שזה יקטלג אותה ויפריע לה להכניס את הילדים למוסדות טובים ועוד כל מיני דברים טפלים כאלו. אחד מחתני המובחרים סבל מאד מכאבי ראש חזקים. הוא היה נוטל משככים חזקים באופן קבוע וכשהלך לרופאים אמרו לו שזה מיגרנה.

בתקופה האחרונה (בחודש טבת) הכאבים היו בלתי נסבלים, רופא המשפחה סרב לתת לו בדיקות מקיפות ושלח אותו הביתה בטענה שהוא **מפונק!** כשראינו שכך, שלחנו אותו בשעת לילה לבית חולים. בבדיקת סיטי גילו שיש לו גידול גדול מאד במח.

הרופא הושיב אותי, הגיש לו כוס מים והודיע לו (כשהוא לבד!): "יש לך גידול גדול במח, מפה אתה נוסע עם אמבולנס לבית חולים גדול" כמובן, שהמכה הזו הייתה קשה לנו מאד. מדובר באב ל-4 ילדים כשהגדול ביניהם בן 4. כל המשפחה התחזקה וקבלו קבלות, עשינו משמרות של תפילות ותהילים לרפואתו.

חשוב לציין, שעסקן רפואי בכיר שהסתכל על הנתונים אמר שלדעתו זה אבוד מראש! (ח"ו) לאחר מס' ימי אישפוז הוא הוכנס לניתוח ראש מאד מורכב. פתחו לו את קרקפת הראש לכל אורכה, הניתוח ארך-12 שעות, שעות של מתח וחרדה, הספקנו לנסוע מב"ב לכותל, להתפלל, לגמור את התהילים, לחזור, והניתוח עוד לא הסתיים. הוציאו לו מהראש גידול ענק בגודל-7 ס"מ, מעין תפוח אדמה שישב לו על המח!! כמובן ששלחו את זה לבדיקה פתולוגית, לפי הנתונים הרופאים שיערו שזה יהיה גידול בין הממאירים ביותר (יש בזה דרגות מ 1-4 כש-4 הוא הקשה ביותר)

מאחר והגידול היה בראש הצעתי לבעלי שיבדוק את התפילין (של ראש) של חתני. כמובן שגם בדקנו מזוזות וכו'

אבל, על כיסוי ראש לא העזתי לחשוב!!!

הרופא המנתח אמר שההתאוששות תיקח מס' ימים ואח"כ הוא ישתחרר הביתה. אך, זה לא קרה!!! המצב הלך והחמיר מבחינת התפקוד של חתני. הוא מיום ליום התערפל, היה בתרדמת, ערנות חלקית, ישבנו לידו בתורנויות- כל בני המשפחה. בימים הראשונים, במאמצים מרובים הוא התעורר לזמן מועט. הרופאים לא ידעו מה קורה. עשו התייעצויות עם רופאים בכירים **בעולם** ולא ידעו להגדיר את הבעיה. במשך עשרה ימים היינו נבוכים ומודאגים. הרגשנו שאנחנו עומדים חלילה להפסיד את האדם היקר לנו כל כך. ביום העשירי, בשעה 11 בלילה התקשר לבעלי הרופא הבכיר- המנתח (מהנייד האישי שלו)

ואמר ש"**כעת זה כבר סכנת נפשות!!!**"

הוא הודיע לנו להגיע מיד כי הוא מכניס אותו לניתוח חירום (ניתוח ראש נוסף בעשרה ימים!) הגענו בבהילות, מרוב הדחיפות הוא לא חיכה לנו והרדים אותו, כך שלא הספקנו להיפרד ממנו. ישבנו בחוץ, ההורים וביתי- רעייתו, ובכינו בלי סוף. וברגעים האלו כשראשו של חתני פתוח על שולחן הניתוחים,

נפלה ההחלטה.

אמרתי לבעלי שאני מקבלת על עצמי לזרוק את הפאה ולהתחיל ללכת עם מטפחת.

תגובתו של בעלי היתה- "**זה יעשה רעש גדול בשמיים**"

הוא הזהיר אותי שאחשוב טוב ולא אעשה בפזיזות, קבלה זה קבלה וא"א חלילה להתרפות.

אבל, לי לא היו ספיקות, חייו של חתני עמדו לי מנגד!!

הרופא תיאר לנו את התופעה המחרידה:

"ברגע שפתחתי את הראש ניתז זרם אדיר של נוזלים שהשפריץ עד התקרה"
הוא החדיר לו נקז- צנורית המנקזת את המים מהמח החוצה.
ואמר שרק אם הכל יהיה תקין יוציאו את הנקז, אם חלילה לא- זה ישאר כך לנצח.
הוא לא נתן הבטחה שהמצב ישתפר וחתננו יחזור לעצמו
חזרנו הביתה כואבים ומקווים.
בבוקר הרופא התקשר ואמר שחתננו התעורר (לגמרי!) ושאל איפה המשפחה שלי?
לא האמננו למשמע אוזננו.
נסענו אליו, התרגשנו אתו, ומאז ההחלמה התקדמה בצעדי ענק.
אחרי מס' ימים הנקז הוצא, הוא החלים והתחיל לאכול, לשתות לדבר וכו' אחרי שכשבעיים לא היה
איתנו!!!
כמובן שהתפילות והקבלות וכל החיזוקים הביאו לנס הגדול,
אבל אנשים גדולים ששמעו על המטפחת אמרו בוודאות-
היה צריך פה משהו שיזעזע את העולם.
ב"ה מאחר ואני אישה שעובדת עם ציבור גדול ואנחנו משפחה מאד מוכרת,
השמועה הזו שהחלפתי מפאה למטפחת עשתה גלים ועשתה קדוש ד' גדול.
הוא חזר הביתה ולאט לאט התחזק.
עם השמחה על החלמתו המתננו במתח רב לתוצאות הפתולוגיות,
וכשהם הגיעו הבננו את גודל הנס, הגידול היה בדרגה 2 (לא כפי שניבאו לנו רעות כל הרופאים)
וכלנו תפילה שבעז"ה עם טיפול קל הוא יצא מזה לחלוטין.
יהיו הדברים לרפואת רפאל יונה בן רינה.

לבירור פרטים 0548425503